

Arrest

nr. 73 170 van 12 januari 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 13 oktober 2011 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 september 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 november 2011 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 7 december 2011.

Gelet op de beschikking van 21 december 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 januari 2012.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. BUYSSE, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

In de bestreden beslissingen wordt vastgesteld dat verzoekers hun asielaanvraag volledig steunen op deze van G.A., de vader respectievelijk schoonvader van verzoekster en verzoeker. Deze vaststelling wordt in het verzoekschrift niet betwist.

Inzake G.A. werd als volgt beschikt:

“De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verwerpt de asielaanvraag van verzoeker omdat geen geloof kan worden gehecht aan diens problemen met Chergaren en Servische skinheads, de door zijn dochter verwoorde vrees bij terugkeer naar Kosovo vermoord te zullen worden door de Albanezen niet langer actueel te noemen is, verzoeker niet aantoont dat hij geen beroep zou kunnen doen op de hulp en/of bescherming van de in Servië en Kosovo aanwezige autoriteiten, het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening op zich geen vervolging in

vluchtelingenrechtelijke zin inhouden, zijn huisvestingsprobleem enigszins te relativeren valt daar blijkt dat hij in staat was een nieuw onderdak te huren en bovendien louter een probleem van socio-economische aard betreft die op zich niet onder de criteria valt van het Verdrag van Genève of de bepalingen inzake subsidiaire bescherming, hij geenszins aantoont dat zijn Roma-origine aan de basis ligt van de niet optimale toegediende medische zorgen en dat verbale provocaties op zich onvoldoende zwaarwichtig zijn om gezien te worden als vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

Verzoeker brengt geen enkel concreet element bij dat de desbetreffende vaststellingen op afdoende wijze weerlegt of er een aannemelijke verklaring voor geeft. Hij beperkt zich louter tot theoretische overwegingen en de verwijzing naar enkele uittreksels uit rapporten omtrent de algemene situatie voor minderheidsgroepen in Kosovo.

Gelet op het voorgaande lijkt verzoeker niet in staat om aan te tonen dat hij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst."

Verzoekers, die met toepassing van artikel 39/73, §4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gevraagd hebben om gehoord te worden, beperken er zich ter terechtzitting toe te verwijzen naar hun verzoekschrift.

Bijaldien tonen verzoekers evenmin aan dat zij redenen hebben om te vrezen te worden vervolgd of dat zij een reëel risico op ernstige schade lopen in geval van terugkeer naar hun land van herkomst.

Overigens werd bij arrest nr. 69 979 van 17 november 2011 ten aanzien van G.A. de afstand van geding vastgesteld.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf januari tweeduizend en twaalf door:

dhr. F. HOFFER,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER